

THE USUAL P&G STORY

Ferdinando Frega — Nando the Scribe

CÂU CHUYỆN P&G QUEN THUỘC

THE P&G SAGA · 05

Câu chuyện quen thuộc. Đàn ông. Không chuẩn bị. Lộn xộn. Tin chắc rằng “một người phụ nữ sắp đến” có nghĩa đúng như thế — và không gì hơn.

Bức điện tín đã rõ ràng: một người phụ nữ. Không phải một thiên thần. Không phải Juliana. Không phải Gillette.

Họ đã chuẩn bị mọi thứ. Đồ ăn. Đồ uống. Cả người đầu bếp Philippines. Nhưng không ai chuẩn bị chính mình. Không ai nghĩ đến điều duy nhất quan trọng khi một người phụ nữ bước vào: xứng đáng với căn phòng.

Cô bước vào. Nụ cười điềm tĩnh. Bước chân vững vàng.

“Chào mọi người. Tôi là Juliana. Người Bò Đào Nha. Từ ngày 1 tháng Bảy, tôi sẽ chuyển đến đây. Tôi muốn gặp các đồng nghiệp trước khi bắt đầu — và hiểu điều gì đang chờ tôi phía trước.”

Im lặng. Đám đàn ông nhìn cô như người ta nhìn nhật thực — biết là không nên, mà không dừng được.

“Xin lỗi — cô thuộc phòng ban nào?”

“Chúng tôi điều phối các công ty quảng cáo. Chúng tôi trả tiền cho các khẩu hiệu. Chúng tôi mang đến ý tưởng.”

“Của những công ty nào?”

Im lặng. Không ai trả lời.

Kẻ to mồm nhất trong phòng — luôn là kẻ to mồm nhất — nghiêng người tới trước.

“Còn cô? Cô được phân về phòng ban nào?”

Cô mỉm cười.

“Phòng của tôi ở trên cùng. Ngay cạnh Ông Kamp. Gần ông J.”

“Cô thuộc... ban tâm linh của công ty à?”

“Theo một nghĩa nào đó. Nhưng tôi không phải là nữ tu. Tôi cũng rao giảng như họ — chỉ có điều tôi làm việc đó bằng hàng tỷ.”

Đám đàn ông liếc nhìn nhau. Ai đó thì thầm:

“Rốt cuộc cô là ai vậy?”

Cô bước lại gần ngọn lửa. Nhìn nó như người ta nhìn một thứ có thật. Rồi quay lại.

“Tôi là CEO mới của Gillette. Sau 130 năm. Và sáng mai tôi sẽ đề nghị các anh đến văn phòng với khuôn mặt cạo sạch sẽ, nếu các anh không phiền. Hình ảnh là một phần của công việc kinh doanh. Và hôm nay... Gillette là một người phụ nữ.”

Nando, người ghi chép